

บทที่ ๓

แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยง

ตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ได้ให้ความสำคัญ “การบริหารจัดการความเสี่ยง” ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ในการผลักดันให้ภาครัฐมีผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง (High Performance Organization : HPO) และเป็นกระบวนการสำคัญในการเน้นความสำคัญหรือชี้ให้เห็นความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อกิจกรรมขององค์กรที่ต้องดำเนินการให้บรรลุตามเป้าประสงค์และประเด็นยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ การบริหารจัดการความเสี่ยงโดยกำหนดตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลัง ว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ และหนังสือที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว ๓๔๑๒ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางในการจัดทำรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารพนักงานทุกคนขององค์กรต้องให้ความสำคัญและถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้

การบริหารความเสี่ยงที่ดี คือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายภายในองค์กรได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ตรวจสอบ ประเมินความเสี่ยงและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับองค์กรอยู่เสมอ รวมทั้งร่วมกันวางแผนป้องกันและควบคุมให้เหมาะสมกับภารกิจ เพื่อลดสภาพปัญหาหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและสร้างความเสียหายหรือความสูญเสียให้กับองค์กรได้ เพื่อเตรียมรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินแผนงาน/โครงการที่สำคัญ ซึ่งต้องครอบคลุมความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาลในการป้องกันข้อผิดพลาด หรือลดโอกาสที่จะทำให้องค์กรเกิดความเสียหายหรือล้มเหลว โดยให้ระดับความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้และมีการติดตามประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินแผนงาน/โครงการที่สำคัญ ซึ่งต้องครอบคลุมความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล การบริหารจัดการความเสี่ยงจึงมีความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะป้องกันและควบคุมปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติราชการ

เพื่อให้มีการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องกำหนดผู้รับผิดชอบให้เป็นไปตาม ข้อ ๔ ของหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานของรัฐที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีผู้รับผิดชอบ ซึ่งต้องประกอบด้วยฝ่ายบริหารและบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำยุทธศาสตร์และบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานของรัฐ ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ควรเป็นผู้ตรวจสอบภายในของหน่วยงานของรัฐ เพื่อดำเนินการตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ ตามข้อ ๕ ของหลักเกณฑ์ดังกล่าวประกอบด้วย

๑. จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
๒. ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง
๓. จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
๔. พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวิสัยทัศน์ ป้องกันรักษาและส่งเสริมให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร โดยมุ่งเน้นให้ทุกกระบวนการดำเนินงานด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ ส่งผลดีต่อภาพลักษณ์และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ทั้งนี้ ในปัจจุบันการบริหารจัดการความเสี่ยง จำเป็นต้องดำเนินการให้ครอบคลุมตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ประกอบด้วย ๑๐ หลัก ได้แก่

- หลักการตอบสนอง (Responsiveness)
- หลักประสิทธิผล (Effectiveness)
- หลักประสิทธิภาพ/คุ้มค่า (Efficiency/Value for money)
- หลักความเสมอภาค (Equity)
- หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented)
- หลักการตรวจสอบได้/มีภาระรับผิดชอบ (Accountability)
- หลักเปิดเผย/โปร่งใส (Transparency)
- หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization)
- หลักการมีส่วนร่วม (Participation) และ
- หลักนิติธรรม (Rule of Law)

เป็นหลักที่นำมาใช้บริหารงานในปัจจุบันอย่างแพร่หลาย ช่วยส่งเสริมให้องค์กรดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างศรัทธาและความเชื่อมั่นองค์กรให้แก่บุคคลภายนอกและทำให้เกิดการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง อันจะส่งผลให้การปฏิบัติงานตามโครงการและภารกิจบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การบริหารจัดการความเสี่ยงยังมีส่วนช่วยให้เกิดการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรและภายในองค์กรนำมาซึ่งการประสานการทำงาน การติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและความร่วมมือในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายในการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป

นิยามการบริหารจัดการความเสี่ยง

การบริหารจัดการความเสี่ยง หมายความว่า กระบวนการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้หน่วยงานของรัฐ

ความเสี่ยง หมายความว่า ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น และเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

ทั้งนี้ การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการในทุกระดับของหน่วยงานของรัฐและอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การระบุความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง การตอบสนองความเสี่ยง โดยหน่วยงานของรัฐ ต้องจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง และต้องมีการสื่อสารแผนบริหารจัดการความเสี่ยงกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องมีการติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยงและทบทวน

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ และมีการรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานต่อผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยปีละครั้ง

ที่มา : หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒

ปัจจัยเสี่ยง หมายถึง สาเหตุหรือที่มาของความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามขั้นตอนการดำเนินงานหลักที่กำหนดไว้ทั้งที่เป็นปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในองค์กร

กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง กระบวนการบริหารความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ใช้ในการระบุ วิเคราะห์ ประเมิน และจัดระดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนการทำงานของหน่วยงาน หรือขององค์กร รวมทั้งการบริหาร/จัดการความเสี่ยง โดยกำหนดแนวทางการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้จะสำเร็จได้ต้องมีการสื่อสารให้คนในองค์กรมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการบริหารความเสี่ยงในทิศทางเดียวกัน ตลอดจนควรมีการจัดทำระบบสารสนเทศ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ประเมินความเสี่ยง

การระบุความเสี่ยง เป็นการระบุเหตุการณ์ ปัจจัยเสี่ยง/สาเหตุของความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อนโยบาย/วัตถุประสงค์ตามภารกิจ โดยพิจารณาจากแหล่งที่มาของความเสี่ยง ทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอกองค์กรทุกด้าน เช่น ด้านการดำเนินงาน ด้านการเงิน ด้านกฎหมาย เป็นต้น

การประเมินความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการวิเคราะห์ความเสี่ยง และจัดลำดับความเสี่ยง โดยประเมินจากโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) โอกาสที่จะเกิด (Likelihood) หมายถึง ความถี่หรือโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง ผลกระทบ (Impact) หมายถึง ขนาดของความรุนแรงของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (ความรุนแรง/ความเสียหาย ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ว่าตัวเงิน) โดยอาจพิจารณาถึงผลกระทบ เช่น ด้านชื่อเสียงองค์กร ด้านผู้รับบริการ ด้านบุคลากร ด้านเวลา ด้านความสำเร็จของงาน/กิจกรรม/โครงการ เพื่อจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงว่าอยู่ระดับใด

ระดับของความเสี่ยง หมายถึง สถานะ/ค่าของความเสี่ยงที่ได้รับจากการประเมินโอกาสและผลกระทบของแต่ละความเสี่ยง สามารถแบ่งเป็นได้หลายระดับ เช่น สูงมาก สูง ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เป็นต้น

- ระบุคะแนนโอกาสที่จะเกิดความเป็นไปได้หรือความถี่ที่จะเกิดความเสี่ยงตามเกณฑ์ประเมินที่เทศบาลกำหนด (โดยกำหนด ๕ ช่วงคะแนน สูงมาก สูง ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด)

- ระบุคะแนนผลกระทบต่อโครงการ/กิจกรรม/ภารกิจ อปท. ตามเกณฑ์ประเมินที่เทศบาลกำหนด (โดยกำหนด ๕ ช่วงคะแนน สูงมาก สูง ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด)

- คะแนนระดับความเสี่ยงที่ได้จากคะแนนการประเมินโอกาส คูณคะแนนผลกระทบโครงการ/กิจกรรม/ภารกิจของเทศบาล

ลำดับความเสี่ยง หมายถึง สถานะ/ค่าของความเสี่ยงที่ได้จากการประเมินโอกาสและผลกระทบของแต่ละความเสี่ยง มาจัดลำดับความสำคัญเพื่อนำมาจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

การวิเคราะห์ เป็นการพิจารณาและประเมินโดยคาดการณ์ว่า กิจกรรม/โครงการนั้นมีความคุ้มค่าหรือไม่ เพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารว่ามีความคุ้มค่าและสมควรจะดำเนินการหรือไม่ โดยเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าของต้นทุน กับ ผลประโยชน์ที่คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้น ทั้งที่เป็นตัวเงิน (มูลค่า) และไม่สามารถประเมินออกมาเป็นตัวเงินได้โดยตรง (คุณค่า)

ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ หมายถึง ความเสี่ยงที่ยอมรับให้มีความเสี่ยงได้ เพราะต้นทุน การจัดการความเสี่ยงสูง อาจไม่คุ้มกับผลประโยชน์ที่อาจจะเกิดขึ้น หรือเป็นความเสี่ยงที่มีจากปัจจัย ภายนอกที่อยู่นอกเหนือการควบคุมหรือไม่อาจเลือกวิธีอื่นได้

การบริหารความเสี่ยง/การจัดการความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการบริหาร จัดการให้โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ซึ่งการจัดการความเสี่ยง มี ๘ วิธี ประกอบด้วย

๑. ปฏิเสธความเสี่ยงโดยไม่ดำเนินงานในกิจกรรมที่มีความเสี่ยง ได้แก่ กิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูง/หน่วยงานไม่สามารถยอมรับความเสี่ยงนั้นได้/ไม่ดำเนินงานในกิจกรรมนั้น

๒. การลดโอกาสของความเสี่ยง เช่น ลดโอกาสของความเสี่ยงการทุจริตด้านการเงิน

๓. การลดกระทบของความเสี่ยง เช่น การทำประกัน/การใช้เครื่องมือป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน

๔. การโอนความเสี่ยง อาจเลือกใช้วิธีการถ่ายโอนความเสี่ยงที่ไม่สามารถดำเนินการเองได้/ไม่สามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้ ได้แก่ การให้เอกชนดำเนินการ

๕. ยอมรับความเสี่ยงโดยไม่ดำเนินการจัดการความเสี่ยง เนื่องจากความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

๖. ใช้มาตรการการเฝ้าระวัง โดยกำหนดข้อมูลที่ต้องมีการเก็บรวบรวม การวิเคราะห์ การแจ้งเตือน/การดำเนินการเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้น

๗. การทำแผนฉุกเฉิน เป็นการระบุขั้นตอนเมื่อเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงขึ้น โดยระบุ บุคคลและวิธีการดำเนินการที่ชัดเจน

๘. การส่งเสริมหรือผลักดันเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น เมื่อเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น ส่งผลกระทบเชิงบวกกับองค์กร

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง หมายถึง แผนที่องค์กรกำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการกำหนด ระบบการบริหารและการควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินการต่าง ๆ โดยลดมูลเหตุ ของแต่ละโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหาย เพื่อให้ระดับความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ให้อยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ

การจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ เพื่อให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ (Risk Appetite) การจัดการความเสี่ยงต้องมองปัญหาความเสี่ยง แบบองค์รวม ดังนั้น การจัดการ ความเสี่ยงที่เหมาะสมจะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการจากทุกระดับร่วมกัน พิจารณาทั้งความเสี่ยงที่ยอมรับได้และระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและ เห็นพ้องร่วมกันทั่วทั้งองค์กร จึงจะสามารถควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management) คือ กระบวนการ ที่เป็นระบบในการบริหารปัจจัย และควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อลดมูลเหตุ ของโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายจากการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามแผน เพื่อให้ระดับของความเสี่ยง และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์กรสามารถยอมรับได้ควบคุมได้และตรวจสอบได้ อย่างเป็นระบบโดยการคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมายทั้งในด้านกลยุทธ์ การปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ นโยบาย ข้อบังคับ ข้อมูลทางการเงินและไม่ใช่ทางการเงิน และการปฏิบัติงาน รวมถึงเรื่องอื่น ๆ เช่น

ชื่อเสียงขององค์กร เป็นต้น โดยได้รับการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยงจากหน่วยงานทุกระดับทั่วทั้งองค์กร

วัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยงของเทศบาลเมืองวารินชำราบ

WARIN
คำนิยมหลัก ของเทศบาลเมืองวารินชำราบ

- W Work-smart**
การมุ่งปฏิบัติราชการอย่างชาญฉลาดตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายนอกจากการทุ่มเทความรู้ความสามารถสละเวลาปฏิบัติงานแล้ว ยังสามารถนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาปรับใช้ในการทำงานและการให้บริการประชาชน เพื่อให้ภารกิจของเทศบาลบรรลุเป้าหมาย
- A Accountability**
การจัดบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะด้วยจรรยาบรรณของความรับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้ เมื่อการดำเนินการเกิดผลลัพธ์ มีความถูกต้อง เป็นประโยชน์ต่อองค์กร อันดีที่จจะรับความชอบ ความภาคภูมิใจร่วมกัน ในทางตรงกันข้ามยอมรับ และเร่งแก้ไข ปรับปรุงเมื่อการดำเนินงานต่างๆ มีความผิดพลาดเกิดขึ้นและหาทางป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีก
- R Responsibility**
มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนรวมถึงรับผิดชอบต่อการกิจขององค์กรและรับผิดชอบต่อประโยชน์สุขส่วนรวมของประชาชน
- I Integration**
ยึดแนวการปฏิบัตินิติราชการแบบบูรณาการร่วมกัน ตามหลักการประสานงานในแนวนอน (Horizontal Integration) ควบคู่กับการสั่งการและการรายงานแนวตั้งแบบระบบราชการ (Vertical Integration) เพื่อให้เกิดความคล่องตัว ครอบคลุม สอดคล้องกัน เพื่อบรรลุภารกิจของทุกส่วนราชการในเทศบาลร่วมกัน
- N Nifty**
พร้อมรับและเปิดกว้างสำหรับการเรียนรู้ เพื่อสั่งสมเป็นความเชี่ยวชาญชำนาญ และมีการประยุกต์ใช้อย่างชาญฉลาด ท้าวก้นเทคโนโลยีสมัยใหม่และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ

การสร้างวัฒนธรรมความเสี่ยง (Risk Culture) เป็นการปลูกฝังและรับรู้ถึงความเสี่ยงให้เข้ากับวัฒนธรรมการปฏิบัติราชการของเทศบาลเมืองวารินชำราบ เพื่อเป็นรูปแบบ แนวทาง เพื่อแบ่งปันข้อมูลการตัดสินใจ สื่อสารบทบาทและความรับผิดชอบร่วมกัน เป็นยึดถือเป็นคำนิยมหลักของพฤติกรรม

การปฏิบัติราชการ เพื่อให้เทศบาลบรรลุในการกิจ ตามค่านิยมหลัก W-A-R-I-N ของเทศบาล เมืองวารินชำราบ ดังนี้

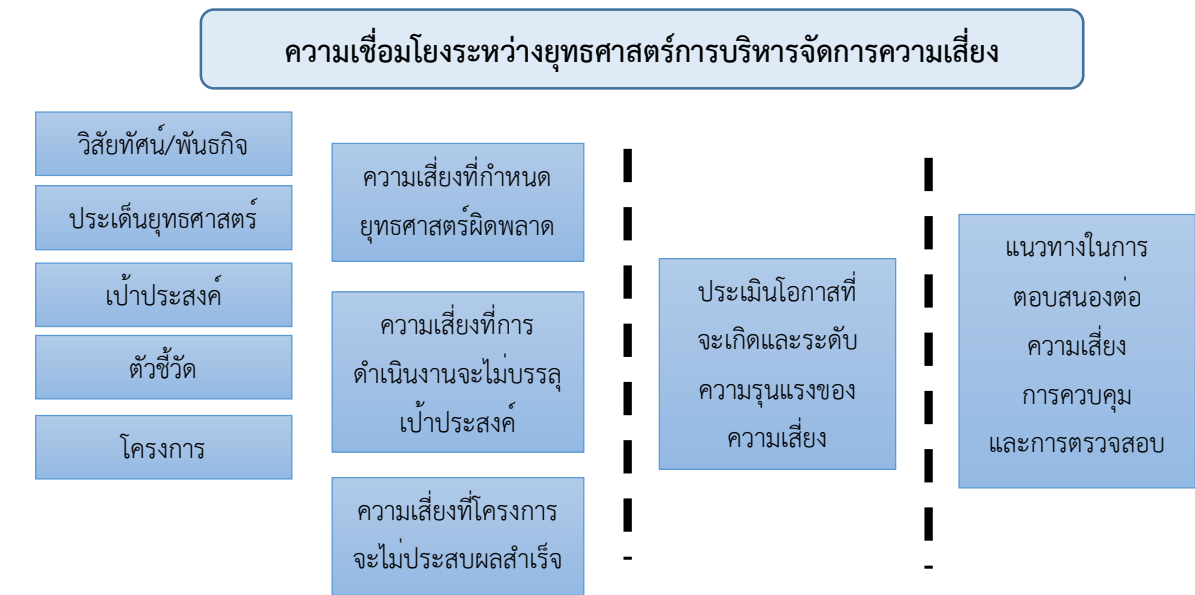
W = Work-smart การมุ่งปฏิบัติราชการอย่างชาญฉลาด ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย นอกจากการทุ่มเท ความรู้ความสามารถ สละเวลาปฏิบัติงานแล้ว ยังสามารถนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาปรับใช้ในการทำงานและ ให้บริการประชาชน เพื่อให้ภารกิจของเทศบาลบรรลุ

A=Accountability การจัดการบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะด้วยจรรยาบรรณ ของความรับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้ เมื่อการดำเนินการเกิดผลดี มีความถูกต้อง เป็นประโยชน์ ต่อองค์กร ยินดีที่จะรับความชอบ ความภาคภูมิใจร่วมกัน ในทางตรงกันข้าม ยอมรับและเร่งแก้ไข ปรับปรุง เมื่อการดำเนินงานต่าง ๆ มีความผิดพลาดเกิดขึ้นและหาทางป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีก

R=Responsibility มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน รวมถึงรับผิดชอบต่อภารกิจ ขององค์กร และรับผิดชอบต่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน

I=Integration ยึดแนวการปฏิบัติราชการแบบบูรณาการร่วมกัน ตามหลัก การประสานงานในแนวนอน (Horizontal Integration) ควบคู่กับการสั่งการและการรายงานแนวตั้ง แบบระบบราชการ (Vertical Integration) เพื่อให้เกิดความคล่องตัว ครอบคลุม สอดคล้องกัน เพื่อบรรลุ ภารกิจของทุกส่วนราชการในเทศบาลร่วมกัน

N=Nifty พร้อมรับและเปิดกว้างสำหรับการเรียนรู้ เพื่อสั่งสมเป็นความเชี่ยวชาญ ชำนาญ และมีประยุกต์ใช้อย่างชาญฉลาด ก้าวทันเทคโนโลยีสมัยใหม่และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

การบูรณาการกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงกับกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

การบริหารความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ดำเนินการต่อเนื่องเชื่อมโยงกับกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ต่าง ๆ ขององค์กร ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง และให้ดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อลดระดับความรุนแรงตลอดจนมีการติดตามและรายงานผลการบริหารความเสี่ยง โดยจะต้องเป็นการดำเนินการร่วมกันระหว่างหน่วยงานในสังกัด เพื่อให้หน่วยงานสามารถบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการดำเนินงานขององค์กร

